

γκριζάρι τό, ένιαχ. γκριζάρ' Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ακαρναν. Παρνασσ. 'Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ κ ρ ί ζ ο καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ ι (I).

1) Χονδρόν ξύλον ἐλάτης χρησιμοποιοῦμενον ὡς καύσιμος ὕλη ἐνθ' ἄν.: Πάου νά κόψου γκριζάρια Στερελλ. ('Υπάτ.) Συνών. γ κ ρ ί ζ ο 1β. 2) Μεταφ., ἄγριος ξυλοδαρμός Στερελλ. ('Υπάτ.): Θά σ' τραυήξουν ἔνα γκριζάρ'!

γκριζένιος ἐπίθ. ένιαχ. γκριζένιος Μακεδ. ('Ασσηρ.) γριζένιος 'Ιμβρ. γριζένιος Μακεδ. (Χαλκιδ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ί ζ ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. γ ρ ί ζ ο ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έν ι ο ς.

'Ο ἐκ τοῦ φατόχρου εἰδικοῦ ὑφάσματος γ κ ρ ί ζ ο υ κατεσκευασμένος ἐνθ' ἄν.: Γριζένια πατατούκα (=ἐπενδύτης) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. γ κ ρ ί ζ ι ν ο ς.

γκριζίλα ἡ, ένιαχ. γκριτζίλα Θράκ. (Καρωτ.) γριτζίλα Θράκ. (Αἶν.) γριτζίλα Θράκ. (Αἶν.)

'Εκ τοῦ Σλαβ. g r y z o καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί λ α. Γ κ ρ ι ζ ά λ α (I), τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Σ' ἔφαγι ἡ γκριτζίλα Θράκ. (Καρωτ.)

γκριζιλεύω ένιαχ. γριζιλεύου Στερελλ. (Γραν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ κ ρ ι ζ ί λ α.

Γ κ ρ ι ζ α λ ι έ ζ ω, τὸ ὅπ. βλ.: "Αμα ἀρρουνσταίνου, γριζιλεύου. Τί ἔπαθις καὶ γριζίλιψις;

γκριζίλος ἐπίθ. ένιαχ. γκριζίλους Στερελλ. (Σπάρτ.) γριζίλους Στερελλ. (Γραν. Εὐρυταν.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γ κ ρ ι ζ ί λ α.

Γ κ ρ ι ζ α λ ο ς, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πουλὸ γριζίλου εἶρ' αὐτὸ τοῦ πιδὶ Στερελλ. (Γραν.) Γαμπρὸ γριζίλου ἔκαμψ αὐτόθ.

γκριζινος ἐπίθ. ένιαχ. γριζ'ινους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ί ζ ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ν ο ς.

Γ κ ρ ι ζ έ ν ι ο ς, τὸ ὅπ. βλ.: Γριζ'ινους δουλαμᾶς (=ἀνδρικός ἐπενδύτης).

γκριζο τό, ένιαχ. γκριζου "Ηπ. ("Αρτ.) Στερελλ. γκριζου Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) γριζου Στερελλ. (Εὐρυταν.) γκριζους ὁ, "Ηπ. (Ζαχόρ.) γριζους "Ηπ. ('Ιωάνν. κ.ά.) γριζος "Ηπ. γκριζ' Στερελλ. (Τριχων.)

'Εκ τοῦ Ρουμαν. g r i z u =ρόζος ἐλάτης. Βλ. G. Murnu, Rumänische Lehnwörter im Neugrich., 25. Πβ. καὶ G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 25, ὅστις ἐτυμολογεῖ ἐκ τοῦ Σλαβ. g r i z = βλωμός.

1) Ρόζος κλάδου πεύκης ἢ ἐλάτης "Ηπ. ('Ιωάνν.) β) 'Ο τοιοῦτος κλάδος ὁ φέρων ρόζους, χρήσιμος ὡς καύσιμος ὕλη "Ηπ. ("Αρτ. Ζαχόρ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. κ.ά.)—Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.: Καὶ βλέπεις κήπων φράχτες λογίων - λογίων μὲ κέδρινα παλούκια μὲ γκριζα ἀπὸ ἔλατα Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γ κ ρ ι ζ ά ρ ι 1. 2) Ρίζα θάμνου "Ηπ.

γκριζογάλανος ἐπίθ. πολλαχ.

'Εκ τῶν ἐπιθ. γ κ ρ ί ζ ο ς καὶ γ α λ α ν ό ς.

'Ο ἔχων χρῶμα μεταξὺ τοῦ φαιοῦ καὶ τοῦ ἀνοικτοῦ κυανοῦ:

Γκριζογάλανα μάτια - γκριζογάλανος οὐρανός (ἐξ ἐλαφρᾶς νεφώσεως) κ.τ.τ.

γκριζόλα ἡ, "Ηπ. Μεγίστ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. γριζόλα Θήρ. γριζόλα "Ηπ. Σαλαμ. — Α. 'Αναργ., Σπετσιωτ., 438 Α. Παλάσκ., 'Ονοματολόγ., 49 D. C. Hesseling, Mots marit., 16 — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γριτζόλα Νάξ. κρεζόλα Κύθν.

'Εκ τοῦ 'Ενετ. g r i s i o l a = καλαμόπλεκτον ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον, κύρτος ἢ καλάμινον κιβώτιον πλοίου.

1) Εὐλινος νάρθηξ πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς πυξίδος πλοίου, πυξιδοθήκη ἐνθ' ἄν. β) 'Ερμάριον παρὰ τὴν πρῶραν συνήθως ἢ τὴν πρὶμνην πλοίου διὰ τὴν ἐναπόθεσιν ποικίλων ἀντικειμένων Κύθν. Σαλαμ. 2) Μεταφ., ὑβριστικῶς ἐπὶ γυναικὸς ἀτημελήτου Θήρ. Κύθν. Νάξ. Συνών. ἀ λ α τ ο σ α κ - κ ο ὄ λ α, κ α τ ο υ ρ ο π ο δ ι ά, ψ α ρ ο κ α σ έ λ α. Πβ. π α λ ι ο κ α σ έ λ α.

γκριζος ἐπίθ. σύνθηθ. γριζος πολλαχ. καὶ Κορσ. γκριζους Μακεδ. (Κοζάν. Λιτόχ.) γριζος 'Αθῆν. Θράκ. (Σαμακόβ. κ.ά.) Κορσ. Κύπρ. Μέγαρ. Σαλαμ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γριζους Θεσσ. 'Ιμβρ. Λέσβ. Μακεδ. (Φλόρ. Χαλκιδ.) Σαμοθρ. γριζους Μακεδ. (Χαλκιδ.) γριτζος Κρήτ. γριθους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

'Εκ τοῦ 'Ιταλ. g r i g i o. 'Ο τύπ. γ ρ ί ζ ο ς καὶ Βυζαντ. Βλ. Διηγ. παιδιόφρ., στ. 504(ἐκδ. Wagner, σ. 158): «ἀκόμη τὸ χοντρὸν μαλλὶν κάμνουσιν καὶ τὰ γρίζα | κάμνουσιν ράσα ὑψηλὰ τζοχοῦφκνδωμένα».

Α) 'Επιθετ. 1) 'Ο φατόχρους σύνθηθ.: Γκριζο κοστούμι - γκριζα μαλλιά σύνθηθ. Γρίθα γίδα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. ἀ θ η τ ε ρ ό ς 1, ἀ θ ο υ δ ε ρ ό ς, ἀ χ υ λ ε ρ ί ς, γ κ ρ ι 1, γ κ ρ ι ζ έ ν ι ο ς, γ κ ρ ι ζ ι ν ο ς, σ τ α χ τ ε ρ ό ς, σ τ α χ τ ι ε ρ ό ς, σ τ α χ τ ί ς.

Β) Οὐσιαστ. οὐδ. 1) Τὸ φατὸν χρῶμα σύνθηθ. Συνών. γ κ ρ ι 2. β) Φατόχρους μάλλινον ὑφασμα ἀδρούφες, χρησιμοποιοῦμενον διὰ τὴν κατασκευὴν ἀνδρικών ἐνδυμάτων Θράκ. (Σαμακόβ. κ.ά.) 'Ιμβρ. Κύπρ. Μακεδ. (Χαλκιδ.): Θά βάνου νά 'φάνου γριζου Χαλκιδ. 'Φαίνουμ' γκριζο, νά ποίσουμ' πανωβράκια Σαμακόβ. Συνών. ἀ μ π ᾱ ς 1, σ α γ ι ᾱ ς. γ) 'Ενδυμα χειμερινὸν ἐξ ὁμοίου ὑφάσματος, ἰδίᾳ ἐπενδύτης χωρικών, ποιμένων Κρήτ. Μέγαρ. Σαμοθρ. Συνών. ἀ μ π ᾱ ς 2. δ) 'Υφαντὸν μάλλινον φόρεμα γυναικῶν γαμήλιον συνήθως Σαλαμ. 2) Μάλλινος κλωστή Λέσβ. 3) Μετων., ὁ φατὸς ἵππος Κορσ.: 'Ασμ.

Βοῆκε Τοῦρκο νά προβαίλνη

'ς ἔνα γριζο καβελλάρης

τῶαι 'ς τοῦ γριζου τὰ καπούλια

ἦτα μιὰ ὁμορφη κοπέλα.

'Η λ. καὶ ὡς ὄν. γαλῆς ένιαχ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρίζα τά, Σῦρ. Χίος Γριζ-ζα Χίος.

γκριζούλης ἐπίθ. ένιαχ. γκριζούλα Μακεδ. (Θεσσαλον.)

'Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ί ζ ο ς.

Θωπευτικῶς ὡς ὄν. φατόχρου ζώου: 'Εκείνη ἡ ὄρνιθα ἡ γκριζούλα Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γκριζοῦφαδο τό, ένιαχ. γ'ζόφαδου 'Ιμβρ. Σαμοθρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ί ζ ο ς καὶ τοῦ οὐσ. ὕ φ ά δ ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. 'φ ά δ ι.

'Υφάδι φαιοῦ χρώματος.

